

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 04 decembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Aftenii Vasile Alexandr, născut la 23 decembrie 1959, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. Basarabia 1/1, ap. 13;

și

Aftene Ghenadie Gheorghe, născut la 11 octombrie 1980, originar și domiciliat or. Ialoveni, str. V. Cupcea 9.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 04.01.2013 pînă la 04.12.2014;*
2. *Instanța de apel de la 24.12.2014 pînă la 25.02.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 20.05.2015 pînă la 24.06.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 04 decembrie 2014, Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare pentru fiecare. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite inculpaților Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, fiind obligați să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost încasat în mod solidar din contul inculpaților Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie în beneficiul părții vătămate Guțu Andrei prejudiciul moral în sumă de 500 lei.

Acțiunea civilă ce ține de prejudiciul material înaintat de partea vătămată Guțu Andrei s-a admis în principiu fiind lăsată pentru soluționare în procedura civilă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a reținut că, la data 06 noiembrie 2011 aproximativ la ora 21:00, inculpatul Aftenii Vasile, deplasându-se la volanul automobilului de model „Hyundai Santa Fe” pe str. I. Creangă din or. Ialoveni, împreună cu Aftene Ghenadie, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, s-au oprit la poarta gospodăriei cet. Plămădeală Ion unde se afla minorul Guțu Andrei care stătea pe marginea drumului. Staționînd automobilul în drept cu ultimul, Aftenii Vasile s-a coborît din acesta și încalcînd grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, din motive huliganice,

s-a apropiat de minorul Guțu Andrei numindu-l cu cuvinte necenzurate, spunându-i să urce în automobil.

Tot atunci, din automobil de pe bancheta din față a coborât Aftene Ghenadie care, fără motiv, l-a apucat pe minorul Guțu Andrei de haină, încercând forțat să-l urce în automobil, însă din motiv că minorul se opunea, Aftenii Vasile i-a aplicat ultimului o lovitură cu cotul în regiunea pieptului, provocându-i dureri fizice. În acel moment a intervenit cet. Dumitru Vutcariov, care mergea pe drum și încercând să curme acțiunile huliganice ale lui Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie, le-a făcut observație. Nereactionând la observațiile făcute, prelungind acțiunile huliganice, inculpații l-au numit pe Dumitru Vutcariov cu cuvinte necenzurate, iar Aftenii Vasile i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față în rezultatul căruia lui Dumitru Vutcariov i-au fost provocate dureri fizice. Totodată, fiind încălcată grosolan ordinea publică și liniștea cetățenilor, la gălăgie, în drum a ieșit proprietarul gospodăriei Plămădeală Ion, care la fel a încercat să curme acțiunile lui Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie, cerându-le să se liniștească, însă în acel moment Aftenii Vasile, prelungindu-și acțiunile huliganice, însoțite de aplicarea violenței, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în fața lui Plămădeală Ion de la care ultimul a căzut jos lângă automobil, provocându-i dureri fizice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpaților, deoarece în acțiunile lor nu s-a constatat cinism sau obrăznicie deosebită, dorința săvârșirii acestor acțiuni și survenirea consecințelor. La fel, lipsesc dovezi precum că Aftenii Gheorghe a încălcat grosolan ordinea publică, a exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, a aplicat violența asupra persoanelor sau a amenințat cu violență ori a opus rezistență altor persoane. Apărarea susține că în acțiunile săvârșite nu există latura subiectivă a infracțiunii. La fel, organul de urmărire penală nu a cercetat versiunea lui Aftenii Vasile precum că Plămădeală Ion, Guțu Andrei și prietenii lor se caracterizează negativ, se ocupau cu furtul și aceasta l-a făcut să-i propună lui Guțu Andrei să meargă la poliție pentru a se clarifica, când ultimul s-a izbit în automobil. În acțiunile lor lipsește și latura obiectivă a infracțiunii, fiindcă nu au fost realizate acțiuni active, cauzate lovituri, bătăi sau altă violență care s-a soldat cu cauzarea intenționată sau din imprudență a vătămarilor corporale neînsemnate, ușoare sau medii. S-a menționat că Guțu Andrei deși a declarat că i-a fost deteriorată o scurtă, nici la materialele dosarului și nici în cadrul ședințelor de judecată nu a fost prezentat un așa obiect. Atît Vutcariov Dumitru cît și Guțu Andrei au refuzat de a trece expertiza medico-legală. Apărarea a considerat că este evident faptul că ei nu au fost loviți și nu au avut careva suferințe fizice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, argumentele apelantului sunt nefondate și au drept scop de a duce instanța în eroare și eschivarea inculpaților de la răspunderea penală, ori partea vătămată nu-i cunoștea pe inculpați, nu au avut nici un fel de relații și nu are careva temeieri de a face declarații calomnioase.

Argumentul apărării că partea vătămată nu a fost supusă expertizării medico-legale pentru a stabili prezența a careva vătămare corporală și, prin urmare, nu este stabilit faptul cauzării durerii și suferinței fizice, nu este relevant, or, aprecierea cauzării durerii fizice și, respectiv, suferințelor fizice, este un criteriu subiectiv care se apreciază din declarațiile victimei asupra căreia s-a aplicat violența fizică. Conform dispoziției art. 287 Cod penal, latura obiectivă a huliganismului se exprimă prin acțiuni care încalcă ordinea publică însoțite de orice fel de violență, adică nu este specificat un anumit grad bine determinat, inclusiv amenințarea cu aplicarea violenței. Prin urmare, nu are suport juridic afirmațiile apărării cum că acțiunile inculpaților nu constituie infracțiune.

În opinia instanței de apel, instanța de fond corect a aplicat și pedeapsa inculpaților Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie. Conform art. 61 Cod penal, alin. (1) „Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor” și alin. (2) „Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Conform criteriilor de individualizare a pedepsei, prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia și familiei sale.

Astfel, inculpații Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie au comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave pentru care legea prevede pedepse alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare. Ca circumstanțe atenuante, instanța de apel a reținut că inculpații se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, fără antecedente penale, prezența copiilor minori la întreținerea lui Aftene Ghenadie. careva circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, în raport cu inculpații instanța nu a reținut.

Analizând circumstanțele stabilite, instanța de apel consideră că pedeapsa sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de 2 ani, a fost corect numită inculpaților, este în limitele legii și echitabilă faptelor comise.

5. Împotriva deciziei instanței de fond și de apel, avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, a declarat recurs ordinar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpații să fie achitați de săvârșirea infracțiunii imputate. Recurentul invocă dezacordul c aprecierea probelor; ordonanța de pornire a urmăririi penale este neobiectivă; partea vătămată este prieten cu martorii învinuirii; declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt contradictorii; partea vătămată nu a trecut expertiza medico-legală din ce reiese că nu au fost depistate leziuni corporale; lipsește latura obiectivă a

infrațiunii; partea vătămată nu a declarat că Aftenii Vasile s-ar fi exprimat cu cuvinte necenzurate, nu a fost încălcată ordinea publică.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi decis ca inadmisibil motivând că, apărarea invocă dezacordul cu probele, iar aceste prevederi nu sunt prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală. Totodată, instanța de apel argumentat s-a expus asupra vinovăției și stabilirea pedepsei inculpaților.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul a invocat temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul, că pct. 6) - instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) - nu au fost întrunite elementele infrațiunii.

Însă aceste erori de drept invocate de recurent nu rezultă din actele cauzei, or, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță, conform materialelor din dosar a cercetat suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind audiați inculpații Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, partea vătămată Guțu Andrei, martorii Vutcariov Dumitru și Plămădeală Ion, s-a dat citire probelor examinate în prima instanță, astfel, s-a pronunțat argumentat și întemeiat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie în comiterea infrațiunii incriminate lor în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pedeapsa a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs constată că majoritatea argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanțele de fond și de apel au pus la baza condamnării inculpaților, probe care se contrazic și care au fost obținute cu încălcarea legii procesual-penale, aceste probe fiind specificate de recurent. Însă, privitor la criticele expuse, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului

probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpații Aftenii Vasile și Aftene Ghenadie. Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate în baza art. 287 Cod penal, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Totodată, din conținutul recursului declarat se mai constată că recurentul invocă ca temei de drept pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. În esență recurentul critică condamnarea inculpaților în baza art. 287 Cod penal, fiind de părerea că instanțele eronat au reținut în sarcina lor elementele constitutive ale acestei infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză nu demonstrează indubitabil vinovăția acestora.

Așadar, în privința acestor alegații, verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și explică următoarele.

În primul rând se enunță că, conform art. 52 Cod penal se consideră componență de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sînt obligatorii pentru componența de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o hotărîre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire. Or, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Însă, din interpretarea coroborată a celor ce preced se conchide că temeiul respectiv nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentei cauze, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpaților de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

În esență, reiterăm că pentru a reține în sarcina inculpaților componența de infracțiune de huliganism trebuie să fie demonstrată desconsiderarea deplină a ordinii publice de către acesta, care se manifestă prin dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. Din cele menționate rezultă cu claritate că infracțiunea prevăzută la art. 287 Cod penal presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice.

Potrivit pct. 3 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, prin încălcare grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

La caz, s-a demonstrat indubitabil că Aftenii Vasile, de comun acord și împreună cu Aftene Ghenadie, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, s-au oprit la poarta gospodăriei cet. Plămădeală Ion unde se afla minorul Guțu Andrei care stătea pe marginea drumului. Staționînd automobilul în drept cu ultimul, Aftenii Vasile s-a coborît din acesta și încîlcind grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, din motive huliganice, s-a apropiat de minorul Guțu Andrei numindu-l cu cuvinte necenzurate, spunîndu-i să urce în automobil. Deși inculpații pe întreg proces penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinovăției privitor la cele incriminate în baza art. 287 Cod penal, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea lui Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie pe acest capăt de acuzare, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura causală între faptele comise, acțiunile făptuitorilor și consecințele survenite.

Versiunea inculpațiilor este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, detaliat analizate în conținutul deciziei instanței de apel. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile inculpațiilor se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar asupra acestor constatări instanța de recurs nu consideră necesar de a mai reveni.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de fond, ulterior fiind menținută și de instanța de apel, în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare corect a fost încadrat în drept acțiunile inculpatului în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de articolul nominalizat.

Pe cale de consecință, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la cele săvârșite de inculpații Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie.

Conform dispoziției art. 287 Cod penal, latura obiectivă a huliganismului se exprimă prin acțiuni care încalcă ordinea publică însoțite de orice fel de violență, adică nu este specificat un anumit grad bine determinat, inclusiv amenințarea cu aplicarea violenței. Prin urmare, nu are suport juridic afirmațiile apărării cum că acțiunile inculpațiilor nu constituie infracțiune.

În ce privesc celelalte critici formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia contestată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

Criticând decizia instanței de apel, recurentul nu a acordat deplină eficiență normelor procesual-penale sus enunțate și, astfel, nu a fost în măsură să identifice aspectele de drept care să vină în contradicție evidentă și controversată cu temeiurile de fapt și de drept relevate în decizia instanței de apel, care au dus la respingerea apelului, cu menținerea sentinței atacate.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiurile invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-

417 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Bogos Alexandru în numele inculpaților Aftenii Vasile, Aftene Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, în cauza penală în privința lui *Aftenii Vasile Alexandr și Aftene Ghenadie Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **10 iulie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan